

÷ ÷ ÷

ენტა-ენტა, ეაჰმ-ეაჰმ,
მუეატმს მიჰაოიჰგრატმ;
ნეეშა ნეეჰგ, მსმრაჰ მსაჰგ
გმსტგნა მნგრატმ.

ფეოდალი ძველისძველი,
მეფეთ შთამომავალი,
ვისიც იყო მთა და ველი
და კოშკები მრავალი,
ახლა მიჰერის, იგი მიჰერის,
მერანს ცეცხლი ედება.
არა! ეს გზა არის ფიქრის,
ყველგან რომ ეხეტება.
ნანგრევს იქით, კოშკებს იქით,
სიზმარიც კი მკრთალა.
ეს შრომაა ლალის ჭიქით...
რა დროს ფეოდალია!
შრომით მოველ, შრომით წავალ
მხოლოდ შრომა ამიერ,
იყოს მრავალ, უფრო მრავალ,
კიდევ მრავალჟამიერ!..